

*Прийдіть, прославимо радісно
Господа... До Нього взиваймо:
Народжений від Діви, Боже,
помилуй нас!*

*(зі стихир на «Господи, возвах»
Великої вечірні Різдва Христового)*

Різдвяне послання

**Митрополита Білоцерківського і Богуславського Августина
всечесним отцям, боголюбивому чернецтву і всім вірним чадам
Білоцерківської єпархії Української Православної Церкви**

Христос рождається!

Всечесні отці, дорогі брати і сестри!

Нині, коли ми урочисто вшановуємо Різдво Господа і Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, душі і серця справжніх християн знову наповнюються надією і вітхою. Свята Церква, оспівуючи Народження Богонемовляти, натхненно виголошує: «Кожне творіння, що від Тебе походить, подяку Тобі приносить: ангели – спів; небеса – зірку; волхви – дари; пастирі – чудо; земля – вертеп; пустеля – ясла; ми ж – Матір-Діву!» А ще що ми «Тобі принесемо, Христе, бо явився Ти на землі як людина заради нас?» (зі стихир на «Господи, возвах» Великої вечірні Різдва Христового). І кожен із нас на це мав би відповісти: «Я відкриваю перед Тобою своє серце, хоча воно і виснажене земними турботами настільки, що я став «увесь спустошений і занепалий» і не маю в собі для Тебе гідного місця. Однак, як заради нас Ти «принизив Себе, так і нині знизся до моєї негідності»; як «Ти зволив лягти у печері в яслах тварин нерозумних, так благодзволь увійти в ясла нерозумної моєї душі і в осквернене моє тіло» (2-га молитва із послідування до Святого Причастя).

Чому в різдвяні дні найбільше радіють діти? Очевидно, тому що в них чисте серце, в якому ще немає ненависті, брехні і зла. Відповідно, ми маємо бути, як діти, – «бо таких є Царство Небесне» (Мф. 19, 14). Святитель блаженний Августин каже: «Люби Бога, і роби, що хочеш», бо той, хто справді любить Бога, любить і Його творіння – людину і намагається уникати гріха, тримаючи своє серце в чистоті, а розум – у молитві, і чинить все згідно з Законом Божим та християнською моральністю. На відміну від любові, яка творить таємно, ні на що не нарікає і є вдячною за все, ненависть – це сила, що руйнує мир і благовоління в людях. Тому, незважаючи на всі земні перепони, на наші емоції і тривоги, будемо пильнувати за чистотою свого серця, закликаючи інших: «Прийдіть, прославимо радісно Господа, святкуючи нині виявлення Божественної таємниці; стіну зруйновано, вогняна зброя зникла... і я споживаю раю, насолоджуюсь, ...

“Народжений від Діви, Боже, помилуй нас!”» (зі *стихири на «Господи, возвах» Великої вечірні Різдва Христового*).

Як ми знаємо зі Святого Письма, в той час Вифлеєм був переповнений народом, який мусив виконати вказівку кесаря Августа щодо перепису населення, і йти з дому у міста свого походження. Людям необхідно було не тільки прибути до певного місця, але ще й деякий час жити там, очікуючи проведення всіх необхідних записів, а лише потім повертатися до своїх домівок. Одні переживали за дітей, немічних і калік, інші хвилювалися за майно і господарство, і, разом з тим, усі розуміли, що будуть зміни, що, зокрема, після перепису населення можуть збільшити мито (внески) і життя стане ще складнішим. Все це викликало занепокоєння і втрату спокою і миру в душі. Ось чому переповнений людьми Вифлеєм не почув ангельської пісні, не звернув увагу на подію, не повірив розповіді пастухів, не побачив Різдвяної зірки, яка згодом привела мудреців до Новонародженого Богонемовляти.

Сьогодні в нашій країні відбувається щось схоже: сотні тисяч біженців через російський збройний напад на Україну розкидані по цілому світі, безліч внутрішньо переміщених осіб, які хвилюються про «завтрашній день», багато сотень дітей залишилися сиротами і напівсиротами, тисячі батьків і матерів сумують за убитими через війну своїми дітьми. І всі розуміють, що життя змінилося. Однак, у цій безжалісній реальності ми мусимо плекати у наших душах мир і надію на Бога. Кожен із нас переживає і хвилюється за стомлених і виснажених захисників Батьківщини та прагне якомога скорішого повернення до мирного і благополучного життя. Старозавітній пророк Ісайя каже: «Підійміть у височину ваші очі й побачте... Господь Бог не змучується та не втомлюється... Він змученому дає силу, а безсилому міць. І помучаться хлопці й потомляться, і юнаки спотикнуться – спотикнуться, а ті, хто надію складає на Господа, силу відновлять... будуть ходити – і не помучаться!» (Іс. 40, 26–31). Ось куди має бути спрямований наш погляд: ми маємо невтомно покладати надію на Бога!

Дорогі отці, брати і сестри! Вітаю всіх вас із Різдвам Христовим, а також із Новим, 2024 роком! Хай кожен із нас, незважаючи на всі складнощі, скорботи і болі сьогодення та трагічні втрати, побачить нині Різдвяну зірку, прийде до Народженого у вертепі від Діви Марії Сина Божого і разом із ангелами заспіває: «Слава у вишніх Богу і на землі мир, в людях благовоління!».

Христос рождається! Славимо Його!

Різдво Христове
2023/2024 року Божого,
м. Біла Церква

Смиренний
з ласки Божої

+ Августин,

митрополит Білоцерківський і Богуславський